Vitae sanctorum patrum
[Köln: Bartholomäus von Unckel], [ca. 1476] Seite 63

De greco iuuene q̃ nulla poteāt
ĩstātia libidinē supare c·clxxiij
Quod hō frequenter audiens
vbū dei cor suum apit diuino ti-
mori· ca·clxxiiij·
Quib⁹ ē h⁹ nom̄ suū monachus
ā destruat āt oñdat·ca·clxxv·
Et sp monach⁹ vitā suaȝ ꝯside-
rans penitentiam agat·c·clxxvi
Exhortatio vtilis ne loca mutā
do vagemur Et si infirmitas no
b aduenerit ne ꝯtristemur · ca·
clxxvij·
Expliciunt capitula scdi libri
Incipit liber scdus Ca· p̃·

Quidam sanctorum̄ senio
rum interrogantib⁹
se monachis de causa
abstinentie dixit Op-
tet filioli vt odio habeam⁹ om-
nem requiem presentis vite. siue
delcātiones corporeas atꝫ uentris
suauitatem et honoreȝ ab hoīb⁹
non requiramus, et dabit nobis
dominus Ihesus celestes hono
res et requiē in vita eterna· glo
riosamq3 leticiam cū angelis san
ctis Idē aūt senior dixit q2 natu
raliter inest homini esurire· opoȝ
autem sumere cibū ad necessita-
tes corporis sustinendas, nō tñ
in passioue seu in saturitate uen-
tris· Naȝ et somnus naturaliter
inest homini· sed non in sacieta-
te siue resolutione corporis quo
possimus humiliare passiones
aut vitia carnis Sacietas enim
somni· mentem sensumq3 hoīs
stupidum pigrumq3 reddit· Vi-
gilie autem ꝗ tā sensum q̃ꝫ etiam
mentem nostrā subtilioreȝ ac pu
riorem effitiunt· Ita enim ꝛ san
cti prēs dixerunt· q2 vigilie san-
cte purificant et illuminant men
tem Sed etiam ꝛ irasci naturali
ter inest homini sed nō in ꝯmo
tione passionis sed vt irascat᷑ con
tra semetipsum ac vitia sua ꝛ faci
le emendare et a se abscidere pos
sit· Nec nō etiam si quid prauum
et contra precepta dei videamus
alios agere oportet nos ꝯtra vi
tia quidē eorum irasci· ipsos vero di
ligenter corripe et increpare ac
monere ut emendati saluentur.
ꝛ ad vitā eternam pueniāt·

Ca· scdm·

Frater aliquis vehemēter
impugnabatur a spitu im-
mundo fornicationis· Exurgēs
autem noctu abiit ad quēdam
sanctum et probatum in virtuti
bus seniorem: et confessus est ei
quam patiebatur impugnacōeȝ
a spiritu fornicationis Hec cum
audisset senior: consolabatur eum
docens spiritualib⁹ verbis de vir
tute patiētie: et dicens sicut scrip
tum est· Viriliter agite ꝛ confor
tetur cor vestruȝ omnes qui spe-
ratis in domino· Reuersusq3 est
frater ad cellulam suam: et ecce
iteruȝ impugnatio insistebat ei
Ipse autem festinauit pergere
denuo ad supradictū seniorē· Vi
dēs autē eū senior: iterum docebat
eū vt paciēter ꝛ idefesse sustīeret
dicebatq3 ei Crede fili· qm̄ mittꝫ
tibi dñs ihs xp̃s auxiliū d celo scō
suo vt possis supaē passionē hāc

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-135/0063
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG